

## מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

(6) במשנת מעבירין מעל  
השלחן פיורין: (3) שם  
ינקחין בו (החיל) תלמי  
דיב רמי' וסופות ואלס  
גרי' גרי' וזרי' אלל מפי'  
מסעות להחריס מפי'  
גרי' לה: (3) גרי' מעבירין  
מעל השלחן פיורין:  
(4) חס' דרי' טיול ופי'  
לפיוס ופי' אע"ג: (5) דרי'  
ולו ופי' חס' הידע'  
דאמרינן לחלל:

לעזי רש"י

ורגז"ן, שסוד חתייה.  
ישי"ש, בקיה סוג אסונה.

רבינו חננאל

[illegible]

נוטל פרק אחד ועשרים שבת

ההסס כיון דמסרת. מתייל אי מלנע ליה עד חורמא: מאספול  
 טעסיה עליה. לשונא ויצן השמשות נמי מוכן לבהמה הוה: אוד.  
 שפירגין דקמס עזים להסקה ימנו ולא לעטולו כלי: ואוד שנסבר.  
 מיוע: בשברי כלים. שנסברו היום דהוו להו נולד: ש"מ. דכרבי

יהודה כסורא ליה דלית ליה מוקצה:  
**מתני'** מבעירין בדיים ממנו  
 השלחן: עומות. שצין שאין ראוי  
 לנלכ': וקליפין. של אבנים דלית להו  
 ג'ש' מוקצה: וז"ל אומרים מסלק  
 אש הטבלא. שיש מורת כלי עליה  
 אבל לא יטלטל הקליפין בדיים כרבי  
 יהודה: מעבירין פתח השלחן. סתמה  
 פירורין סתום מכאן. וכ"ש  
 בחמה כדמפרש טעמא שהם מאכל  
 בהמה: ושער של אפונין. שערטין  
 של קטנית שהקטנים גדל בהם:  
 וי"ש: ע"ש ב"ר עזר שאלחונו י"ו  
 וי"ב בית אחיה' של עור שאלחונו י"ו  
 מקנחין בו. טבלא: אין מקנחין בו.  
 שמשחוחו נקטס בין אכצמתי: יטעל  
 כשנכנס. כשהוא נגזר: ואינו יטעל  
 עומאס. דלית לה כל עד ולא נגזר  
 ולא שק ולא מחכת: גב' אנו אין  
 לנו. אין אנו סומכין על משמתי  
 נמות שהיא שניה אלא מוחלפת  
 שטתה אב"ש כרבי יהודה ע"י:  
 אסור לזכרין ביד. מדקחיה מעבירין  
 בדיים ולא זרקין להו: דלית ליה  
 מוקצה. דאי ר' יהודה מתחמול לאו  
 קיימא מהי שהרי האלו הים עמיהן  
 יהודים לוקחין מהם: שאלו מעבירין.  
 שאין מתכוין לסחוט: גרעין. של  
 תמרים והם נבמה: ארמיסא.  
 תמרים רעים הם ומאכלין התמרים  
 עמיהן לבמה הלכן אב"ש אימייהו  
 לבמה גמי קרמייה: פרסיסא.  
 תמרים טובים הם ואין מאכלין אותן  
 לבמה: כל זכר. משמחם בו  
 ואין כלן משום ציון וממחה כנבשיל:  
 קלנא דמאי. סקל של מים: גרף של  
 יריע. זוכרן לפניו כשאוכל התמרים  
 עד שמאמכות צעניו וטענין אותן  
 צמחי בגרף של ריעי ויטחין לבמה:  
 זרקין להו בליניט'. אי עבר השלחן:  
 אסורי הטעם. שהוא מיקב עליה:

הדרון עלך נוטל

הדרן עלך נוטל אדם את בנו

[illegible]

ההדרן שלך נוטל אדם את בנו

קמג.

ל ואין ראוי למאכל אדם מאתחמול  
בהמה אע"ג דבשער של אפונין ושל  
א"ג דחזו למאכל בהמה וכן גרעינין

(ט.) דאמערן לרבי יהודה אלן אין  
 מסיקן בענין מ"מ הכה שרי  
 נדפסי' תסס: **י"ט** טוה אורי  
 נראה לר"ח כפירוש ה"ג דאדרי  
 נראה מתקוף מנה דלפירו' זה (ו) דלפ"ק  
 נראה מתקוף ע"ז גורני שלא יבא לירי  
 חוקן כלי: **עצמור** דפירי וק"י  
 כה כפירוש הקוטנער דפירי אפלי  
 ואין לחילוק ואין לחילוק כלבס  
 (ש) דהא' טרה אין אמרין בגמרא דרבי  
 שמעון כפירי על ו"ה צבי ל"ה  
 נראה דהפסוק ראויה למאלל בזה דקמי  
 נעבידן מעל השלוק פירורין כ'  
 ממנטי שהא' כחמה וטוקמין  
 בגמרא טוהי:  
 (י.)

**אנו אין לנו אלא ב"ש ברוי בן.**  
דמחבר ודעות לא מחבר

מוסף רש"י

ממחמה משום דמאי אולמא דהא מנהא:  
**פירורין** שאין בהן ברת אביר  
 לאבין ביד. פ"י בקוטר?  
 ומקטין מעבירין ולא קטני ורובין  
 וקטע לרבי בדפשא מן קטני מגבין  
 ומעל השלחן עומות וקליפין ולא קטני  
 ורובין אע"פ שומרה לאבין ביד  
 ועוד דלמרינן בברכות בדרם אלו  
 בדרם ד"ב (נ"ב) וז"ה אורמס  
 אס שש ח"ה (נ"ב) הוה טעל פירורין  
 שיש בן כות ומנה פירורין שאין  
 בכחן כות ומסיע ליה לר' יוחנן  
 דאמר פירורין שאין בהן כות מותר  
 פירורין ביד וזי אפשר לרס איהם  
 אסור (והנה"ל לר' דהכא גרס' מותר  
 ודיקא מהאמרין למיתי מפני שאו  
 מאלכ בכמה הדיני משמע דלא חזי  
 לאדס וכו' כשאר מאלכ בכמה  
 ומותר לאבין. מ"י:

**ואם** אַזוי אײַן מקנה׳ן בױ אײַז  
ספרים דגריס וזכר׳א צױן אײַן  
צױן אײַן מקנה׳ן צו וואָ יתכן דאָס  
בגמלה דעזן װ ער בײַט אײַז  
אפילו ר״ש מודה דאָסור משום  
דפסיק ירישׁ הוא וי״ר יתכן  
ומדנפירא גרס צו אײַן צױן אײַן  
מקנה׳ן צו כרע ייִדוע דאָסר דאָן  
שאלן מקנה׳א אָסור ונאָ וזכר׳א לר״י  
מקנה׳ן צו ואס לאו אײַן מקנה׳ן צו  
וואָ וי״ר לא גרסין צו כלא מיר׳  
פ׳ קטן: נגלה שזמנלה נשט אײַז  
אונב יקאנ רב״א. אײַז חסרׁ וואָ  
אײַן צױן היכא דאָפער למיעד אײַז  
גרסינא תמרה אײַז אָפער וי״ר אפילו  
אפילו לחיות אײַז שדין צימון טנא  
ריפחא דשמואל אלמא דיומא טנא  
תמרה אגז ריפחא: